दिगिति भेदः । 'परत्वञ्चापरत्वञ्च दिविधं परिकीक्तितम् । देशिकं कालिकञ्चापि मूर्त्ते एव त्व देशिकम् ॥ परत्वं स्त्रश्चेयंगेगभूयस्वज्ञानतो भवेत् । अपरत्वं तद्त्यत्वबृद्धितः स्वादितौरितम् ॥ तयोरसमावायो त्व दिक्षंयोगस्तदाश्चये । दिवाकरपरिस्यन्दपूर्व्वौत्यव्वत्वद्वितः ॥ परत्वमपरत्वन्तः तद्वन्तर्वद्वितः । अत्र त्वसामवायो स्रात् संयोगः काल-पिर्द्धयोः ॥ अपेन्नावृद्धिनाथेन नाथस्त्वेषासुदाङ्कतं दिति भाषाः ।

श्रपरदिचिषा अञ्च० अपरा च दिच्चा च "दिङ्नामा-न्यन्तराचे इति" पा० स्त्रत्नं वाधित्वा तिष्ठद्गुप्रभ्टितिपाठात् अञ्चयी० । पश्चिमदिचिषयोरन्तराचे नैकेते कोषे । तद्-गणपाठाञ्च नैतस्य समासान्तरघटकतेति विशेषः ।

श्वपरपद्म ए० अपरः भेषः पतः। क्षण्याचे स हि चन्द्रस् एडिहासपचयार्मध्ये घेषः, चैत्रग्रुक्तप्रतिपद्येव वर्षारसा-णात् शुक्तस्य पूर्वात्यम् सतरां क्रणास्यापरत्वन् । "पूर्व्वपची देनानासपरपत्तः पितृषासिति" स्रुतिः। "यथा चैवा-ऽपरपचः पूर्व्यपचा दिशिष्यते' दति मनुः "अय श्राद-ममावास्त्रायां पितृषां दद्यात् पञ्चमीप्रस्टित वाऽपर-प तस्तेति'' स्टितिः '^{र्}श्रश्च युक्त व्याप चस्य प्रेतपचले न अपर-पज्ञत्वव्यवद्वारः । "अमावास्यास्टतीयद्वापरपच्चस्टतस्तथा । तस्य पावेशासिहर्षं सनिभिः पञ्चपात्रकमितिं स्टतिः काचित् प्रेतपचे ह्येव पाटः। ''तुंखादिषडगीत्यक्नां षडगीतिसुखं क्रमात्। तज्ञत्रष्यमेव स्वाट्दिसभावेषु राधिषु ॥ षड्विये धतुषो भागे द्वावियेऽनिसिषस्य च । मिणुनाष्टाद्ये भागे कन्यायास्तु चतुर्देशे ॥ ततः श्रेषाणि कन्याया यान्यज्ञानि त षोड्य। ऋत्मिस्तानि त्रल्यानि पितृषां दत्तमज्ञयम्" रति स्वर्थितिनोत्तेः षड्यीति-सखाविधष्टानां घो ङ्घानां दिनानां त्राद्वप्रयस्तकाबलाद-परपचलम् अथ वा नास्ति परो यसात् ताहशः पचः। तायाचाचयपुर्वद्वेन अत्युत्कष्टतासयातम् । पञ्चाद्या-इस्यैय पचलेऽपि षो ख्यानां दिनानां किञ्चिद्धिकपचलात् पज्रत्यम् तेषां मौरतेऽपि चान्द्रे पचे व्यवचारस्य गौसतेति भेदः। विकल्पत्रमानयोः पचयोर्भध्ये शेषपचे च।

श्रपररात्न ए॰ अपर रातेः एकदे॰त॰ अच् समा॰। राति-भेषे "अपररात्ने सायंदोक्तमिति" कात्या॰ ७,४,३०, "अपररात्रकतम्" सि॰कौ॰ ।

श्रापर्व ए॰ खपक्षडोरवःप्रा॰त० । खकीकौँ खपयगित । श्रापर्वक्का न० 'खयुंजि ननरखा गुरुः समे नृजमपरवक्कामिदं ततोजरौं द्रित वस्तरत्नाकरोत्ते अर्डक्षे मात्रावसभेदे "वदन्यपरवत्नाख्यं वैतालीयं विषयितः । प्राध्यतायाभिधं केचिदौपच्छन्द्सिक तथेति व ०००। अपरवत्ना स्तियामिति केचिदाङः ।

श्रपरसार न व अपरस परस क्रियासातत्वे दिलं स्व । क्रिया-सातत्वे । क्रियावतां सातत्वे त्व ति । अपरास्पराः संमांसः, योषितो वा गक्किन्त अपरस्पराणि कुवानि यान्ति । सततमिक्किदेन गक्किनीर्वेषः । 'अपरस्पराः सार्था गक्किन्तः' सि • कौ • ।

श्रिपर्हिमन ति॰ अपरहेमने भवः अपरहेमन्स-भवार्धे अख् तलोपः उत्तरपद्टिष्डः । हेमन्तयेषभवे । एवं पूर्व्वाई-मनः हेमन्तपूर्वभवे ति० ।

श्रापरा स्ती अपस्त्य राति ग्टह्णाति जना यसाः रा-खपा-दाने बा॰ड । जरायौ ततोऽपयानादेव गर्भादिस्तरणा-ज्जनोति तसास्तयालम् । अधिकमपरणब्दे दृष्यम् ।

त्रपराग ए॰ अप+रन्ज-षञ् न न न पत्रत्वे । अनत्रा वि-रागे "अतुरागापरागौ च प्रचारं मण्डलस्य चेति"मतः । श्रपराग्नि ए॰ दिन॰ कमी॰। गाईपत्यदिचिणाग्न्योः, "अन्तरेणापराग्नी गत्ना दिचिणेनेति" कात्या॰ ४,१३,१२, "अपराग्नो गाईपत्यदिचिणाग्नी" द्रति तद्वप्रा॰। अन्ति-माग्नी अन्त्ये स्विकमां कृषद्वी ए॰ एकव॰।

न्त्रपराङ्ग न० अपरस्य रसाहेरङ्गम् । ग्रुणीभूतव्यक्ते काव्य-भेदे । "अगूड्सपरस्याङ्गीमिति" काव्य ॰ प्र॰ । अपरस्य रसाहेः वाक्यार्थीभृतस्य वा वाच्यस्याङ्गम् यथा "स्रयं स